

Edebiyat Defteri

Hacer SARIGÜL(yitik şair) -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
29 Kasım 2019 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

MERHABA

İlk olarak güzel bir kelime ile başlayalım. Merhaba, okuduğunuzda eminim yüzünüzde hafif bir tebessümle siz de Merhaba dediniz ne güzel kelimedir Merhaba ,tanıdığım tanımadığım herkese söylenebilecek en doğal ve çıkarsız bir kelimedir.

Merhabayı sevmem psikiyatri dersinde sınıfta okunan bir şiirden sonra başladı. Merhaba dedim o günden beri gördüğüm herkese herşeye.

Merhaba diyorum özünü kaybetmiş, ağır bir tarih kalıntısının üstünde, yitirilen sevdaların, hırçın aşkların, kötülüğün kol gezdiği ara sokakların ve her gün onlarca vaveylanın yükseldiği şehirden.

Kırılan umutların

Dağılmış yuvaların

Öksüz kalmış yavruların

Tek başına kadınların

Aşk bahçesinde yürüyen sevdalılarının...

Şehrinden MERHABA.

HACER SARIGÜL

İNSAN

Kar bütün şehri kaplamış görünüyor. Her zamanki gibi ayaktayım. Ağrı beni uyutmuyor. Penceden dışarı baktım. Üç beş ağaç kar kesmiş diğer her yer beton, taş,duvar.

Önce Allaha teşekkür ettim kar yağdırıp içme suyu sağladığı için ardından evsizlere yardım et Rabbim dedim.

Hak etmiyorduk Allahtan bir şey istemeyi. Neden dediğinizi duyar gibiyim.

O bize cennete benzeyen bir dünya verdi. Biz insanlar onu yokettiğimizde kendi sonumuzu hazırladığımızı bilseydik yaparmıydık. Zararımız, sadece kendimize değil. Başka canlılar var ve onlara da yaşam hakkı tanımıyoruz.

Siz hiç orman yakan bir fil gördünüz mü? Gergedanların ateşi söndürdüğünü biliyor musunuz?

Denizi kirleten bir balık tanıyor musunuz?

Ormanda boynuzlular ve diğerleri ya da büyük/küçük ayırımı yapıp savaştıklarını, savaşırken ölümlerin olduğu, ormanın da yok olduğunu haberlerde izlediniz mi?

Kendini yaşam alanını ve diğer canlıların da hayatını tehdit ederek yaşayan en yıkıcı canlı İNSAN.

HACER SARIGÜL

SENİ SEVMEDİM

Biliyor musun, bilmem aslında ben seni sevmedim. "Hadi ordan bunca yazmak neden" dediğini duyar gibiyim. Sende bulduğum başka bir aşktı. Tarifsiz bir duygu seli ki beynimde dalgalar halinde rakediyordu. İçmeden sarhoş olurum sana sarıldığımda ya da tesadüfen nefesin saçlarımdan arasından geçerken. Bazen yanyana uzanıp hiç konuşmadan gözlerimize bakardık o an içimden derdim bakışlarda kaybolmak bu mu? Cennetteyim sanırdım saf ve masum dokunmadan sadece bakmak. Hiç bir derdim yoktu o anlarda. Ben aslında seni sevmedim. Kendinin bile bilmediğin yanlarını sevdim ve senin aşkında gerçek aşkı buldum.

HACER SARIGÜL

İNTİKAM

Yıl 2012 Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor .Sırılsıklam olmuş bir kadın kafeden içeri giriyor. Masaya oturuyor camın kenarında. Belli ki birisini bekliyor garson menü uzatınca arkadaşım gelecek diyor gelen geçene bakıyor camdan. Heyecanlı bir şekilde Kalbi küt küt atıyor birisi geçiyor o anda . yağmurun altında ıslanmış sıırılsıklam, Garson fark ediyor kadının bakışlarındaki heyecanı koşuyor adamın arkasından "burası beyefendi burası "diyor ve içeri giriyor . 27 yıl sonra masaya oturuyor önce Derin Bir Sessizlik oluyor. Sadece gözler bakıyor birbirine, ikisiyah göz sonra kadın gülümsüyor ,merhaba diyor Adamda.

Başlıyor anlatmaya ,onu nasıl sevdiğini, yıllardır nasıl beklediğini kadın dinliyor. Bilmiyordum ki diyor ,söylemedin ki hiç. Araya garson giriyor, tekrar menü uzatıyor ,bire bardak çay istiyorlar ,içiyorlar . Yudumlarken hep gözler birbirine bakıyor .

Dışarı çıkarken istemsiz elleri birbirine kenetleniyor 27 yıl az bir zaman değil .

Aradan çok zaman geçmeden kadın aşkın ne kadar yalan olduğunu ve aslında bir İntikam planının içinde rol aldığını fark ediyor.

Ve terk ediliyor.

İki yıl sonra çantasında sıkıştılmış küçük bir kağıt fark ediyor. Açıyor, yazan

" SENİ SEVİYORUM AMA 27 YILIN İNTİKAMINI ALDIM"

Hacer SARIGÜLÇ

YOLCU

Ben bir Yolcuyum. Nereden gelip nereye gittiğim meçhul. Bu yolculukta bir çok limana uğradım
Kimi sakin denizli, kimi hırçındı alabora oldum.
Her defa yeniden ayağa kalktım. Ve yola devam ettim.

Son uğrak yerinde mazinin küllenmiş hatıralarıyla sohbete daldım.

Eski beni düşündüm. Uzun belinden aşağı süzülen siyah saçlar ve umut.

Şimdi usturaya vurulmuş saçlar ve son umuduyla hayata direnen biri.

Sabah erken yola çıkacaktım. Uykuya direnen göz kapaklarıma rağmen yastığa başımı koydum.
İyi geceler.
Hacer SARIGÜL

BİR KIŞ MASALI

Bir varmış bir yokmuş Evvel zaman içinde kalbur saman içinde develer tellal iken pireler berber iken diye başlayan masallar dan biri değil bu.

Soğuk bir kış günü karla kaplı dağ köyünde masalımız başladı. Evlerin çatıları dahil gözükmüyordu. insanlar köyde birbirine gidebilmek Ya da dışarı çıkabilmek için kapıyı açtıklarında koca bir kardan duvarla karşılaşılıyorlar dı onu küreklerle kazarak tüneller açıyorlardı.Kışın bu şekilde yaşıyorlardı . Kış sert geçiyordu korkunç Rüzgarlar esiyordu tipinin ardından . Tünellerin içinden geçerek gelen bir kadın köyün girişindeki. evin kapısını çaldı.

Kapıyı güzel genç bir kadın açtı Buyur teyze dedi Bu soğukta nereden geliyorsun böyle . Yaşlı kadın yanköy denim dedi. Tanrı misafiri kabul eder misin?

genç kadın Tabii ki kabul ederim deyip içeri aldı Buyur teyzecim dedi ve sobanın yanına oturttu çay içer misin diye sordu bir bardak çay koydu, 2 dilim Kuru ekmeğin var Biri senin biri benim olsun teyzeciğim dedi Bir de birazcık ekşimiş Peynirim var. Beraber oturup yemeye başladılar hatır sorduktan sonra teyze Neyin var çok üzgün gözüküyorsun Kızım söyle bana deyince kadın ağlayarak ayıracak köylüler kocamdan bir kadın bulmuşlar bile. Çocuğum kızamıktan ölmeseydi. Fakirliğin gözü kör olsun. 50 lira veremedim ki oğluma aşı yapsınlar.

Acısı deşilen kadın zor topladı kendini.

Yaşlı teyze yat bakalım ben seni muayene edeyim dedi yanköy de ebeyim Korkma benden dedi.

Muayene sonrasında bir tokat yedi genç kadın Çünkü 6 aylık hamileydiYaşlı teyze bir kızın olacak adı hasret konacak dedi.

Ardından döşekler serildi yatıldı.

Sabah uyanan genç kadın teyzenin yatağının boş olduğunu gördü.

Nereye nasıl gidebilirdi ki.

Bu onun için hep bir muammaydı.

Evet gerçekten 3_4 ay sonra bir kızı oldu adı Hasret konu.

HACER SARIGÜL

SEVGİYLE BAKAN

Yıl 1995 kasım ayı yeni mezun oluşum kur'aları bekliyorum o kadar değişken ki Nereye gideceğim konusunda emin olamıyorum .

Adana Antalya ve en son Diyarbakır çıktı .

Bir Cuma günüydü eşyalarımı valize koydum ve uçakla Diyarbakır'a gittim .Evrak işlemleri için beklerken oradaki esnafa en iyi Kebapçı Salonu nerede diye sorunca Sokak arasında bir yer tarif ettiler buldum salaş hep erkeklerin olduğu kahve benzeri bir yerdi. Küçük bir tabureye oturdum , garson geldi Buyur abla dedi şiş kebab yağsız olsun Tamam başım gözüm üstüne dedi gitti . Masaya bir sürü şey getirince çağırdım dedim ben bunları istemedim zaten bu kadar şeyi ödeyecek param da yok abla bunlar paralı değil dedi Bedava şaşırdım İstanbul'da olsak diye aklımdan geçirdim. O şiş kebabın tadı hala damağımda.

İşlemler öğleden sonra tamamlandı ve okulun olduğu ilçeye gitmek üzere 90 dakikalık bir yolculuk yapmak için otobüse bindim. Yol boyunca 4-5 defa durdurulup kimlik kontrolü ve arama yapıldı her defa otobüsten indirildik. Sonunda öğretmenevinde indim. K alacak tek kişilik bir oda istedim boş olarak 7 kişilik bir odayı verdiler sadece hafta sonları köy öğretmeni bir bayan geliyor iki gün onunla kalacaksın diğer günler teksin dediler. B anyo parası kaç kez yıkandıysan ve Sağlık Bakanlığı'na bağlı okullarda çalıştığın için öğretmen sayılmıyorsun dediler ve daha fazla para ödeyeceksin. Hafta sonu eşyalarımı kitaplarını yerleştirmek, ilçeyi okulun yerini öğrenmekle geçti bu arada okul müdürünün okul bahçesindeki evine gidip onunla da haremlik selamlık tanıştım.

Pazartesi sabah saat yedide okula doğru yürümeye başladım hiç kimse yoktu sokaklarda bir panzer vardın eşeğini sırtında odun taşıyan bir yaşlı adam ve bir de ben.

Okulumuz eski hastane ve Verem Savaş ın bahçesindeydi. İkinci kattaydı Bir de hemşire lojmanı var da aynı katta . Okulun bölümleri müdür odası ,öğretmen odası, 4 tane sınıf bir de çay demlenen bir oda vardı. Eşyalarımı Öğretmen odasında koyduktan sonra Sobayı yaktım Çayı demledim. Saat 8 oldu öğrenciler yavaş yavaş bahçeye toplanmaya başladılar aşağı inince bu da kim ya diyenler oldu.

Sonradan İstanbullu Hoca Temel Reisin Safinaz gibi isimler taktıklarını öğrendim.

Öğrencileri sıraya dizerken Okulun bahçesinde polis arabası geldi park etti o zamanlar terör hat safhada idi Hizbullah PKK çok aktifti dikkatimi çeken İstiklal Marşı okunmadan müdürün çocukları içeri almaya çalışması üzerine hocam dedim İstiklal Marşı okunmadan olmaz deyince Biz okutmayız.dedi.

Çocukların sırayı bozmasına izin vermeden geçtim karşılına hepsi kız olan çocuklar tek kelime söylemeden Sadece beni dinleyerek İstiklal Marşı'nı okuduk. Cuma günü de öyleydi. Pazartesi günü alçak sesle söyleyenler oldu sonrasında baktılar ki ben vazgeçmiyorum söylemeye başladılar . Birinci dönemin sonunda sınavlar sonucunda Zayıf alanlar oldu mesleki bilgileri çok zayıftı hiçbir araç gereç yoktu. Onlara cumartesi pazar da dahil olmak üzere gönüllü dersler vermişim malzemeleri yoktu diye diğer hocala beraber hastane çöplüğünden mankenleri kullanılabilecek tüm tıbbi malzemeleri toparlayıp yıkadık çocuklara sunmaya çalıştık çoğunlukla konu içinde geçen aletlerin resmini çizirdim ders anlatırken.

Orada kaldığım sürece güzel ve kötü şeyler yaşadım. Öğrencilerden birini kopya çekerken yakalamıştım fakat 0 vermedim kağıdındaki ne varsa ona not verdim, birinci dönemin sonunda zayıf geldi.

Sömetrde vedalaşırken" İnşallah uçağın düşer geberirsin "dedi .Ben de inşallah dedim.

Uçak düşmeden fakat bizden çıktı Bir müddet sonra ikinci dönemin sonu geldi tekrar vedalaştık gelmeyecektim Çünkü tayinim İstanbul'a çıkmıştı. Aradan birkaç ay geçmişti ki Diyarbakır'dan bana bir mektup geldi mektup o çocuktan gelmişti okuyucu ağladım hem üzüldüm hem mutlu oldum bir şeyler verebildiği mi düşündüm. [alt_cizgi]Şöyle diyordu ; özür dilerim Size kötü davrandığın hakaret ettiğim için. sizden sonra gelen bayan öğretmenin gözlerinde sizin sevgiyle bakışınızı göremedim hocam.

Hacer Sarıgü[/alt_cizgi]

ACIL SERVİSTE BİR MARTI

Acil serviste Bir Martı

Yıl 1986 hemşirelik yapıyorum Normalde sigorta hastanesinde çalışıyorum Ama arkadaşımınla beraber boş olduğumuz günlerde yeni açılan özel bir hastanede gece nöbet tutuyoruz.

O gün hava çok yağmurluydu Ama bardaktan boşanırcasına değil kovadan boşanırcasına ve gece 3:00 oldu Arkadaşımı biraz dinlenmek üzere yanda boş odaya gönderdim. ben acil serviste bekliyorum. Yağmurun sesinin arasında başka bir sesler geliyor kulağıma "vik vikvik" dışarı çıktım kapının önünde koc bir martı ağzından ip gibi bir şey sarkıyor.

" ne oldu oğlum hasta mısın gel içeri gidelim bakalım neyin var." İtiraz etmeden kucağıma geldi.

Yan odadan arkadaşımı uyandırdım "o ne kızım nereden buluyorsun bunları"

Ağızına misina mı denir saplanmış tek başına çıkaramadım. Beraber denedik olmadı. Doktora haber verelim dedim arkadaşım bize kızar deliler der. Yine de bir üst katta ki odayı aradım uyukulu bir sesle " ne var' dedi.

-Doktor bey hasta var

-Nesi var

-ağzında misina var

-manyak mısın bu saatte saçmalıyorsun

-vallahi doğru lütfen gelin dedim.

Binbir küfürle geldi kucağımda martıyı görünce

-manyaksın ya nereden buldun

-kapıya gelmişti

Sağolsun yine de müdahale etti martıyı sıkıca tuttum arkadaşım ağzını açtı doktor da misinayı ve iğneyi çıkardı.

Teşekkür ettim.

- bir daha saçmalıkla uyandırmayın dedi ve gitti.

İyileşen martı kucağımda hareketlendi götürüp kapının dışına bıraktım.

Bu yaşadığım gerçek bir hatıradır.

Hacer Sarigül

Kar beyazdı ölüm

Kar Beyazdı Ölüm rahmetli Kerim Tekinin dediği gibi.

Sensizliğin şehrinde Kar Beyazdır Ölüm . Kapatmıştı beyaz örtü doğayı evleri yolları arabaları bembeyazdı görünmüyorlardı. Sadece yüksek apartmanlar gözükiyordu hastanenin 7.katından . Üç gündür nöbet devam ediyordu İstanbul donmuş hiçbir şey çalışmıyordu.

Soğuk Ayaz tipi kar ölümün soğuk koynu gibiydi .

Telefon çaldı sana dediler

-Efendim ,tamam geliyorum.Hemen formayı çıkardım kotları geçirdim

-Nereye

- Yenikapıya böbrek sancısı tutmuş sesi kötü geri döneceğim.

- Delimisin yapma

-Hayır gitmeliyim ağrısı var ben şu anda hissediyorum ağrısını gidip iğnesini yapıp geri geleceğim

-bu adam boyu karda nasıl gideceksin kızım 3 gündür hastanede mahsuruz Uzun Yol nasıl gidersin donarsın deli ölürsün dediler.

-Sevgi adına bunu yapmalıyım canı feda etmeden adı sevda olmaz.

Dinlemedim gittim kaç saat gittim bilemiyorum iğnesini yaptım ve sonra tekrar aynı yoldan karda bata çıka

Hastaneye geri döndüm döndüğümde gece yarısı olmuştu Herkes çok şaşırıldı nasıl gittin nasıl geldin ya inanılmaz biz seni öldü zannettik dediler ama ölmemişim sevdiğim için bunu yapmak benim için çok özel bir şey değil normal bir şeydi .

Kıymeti olmayan bir şeydi ama önemli değil.

Önemli olan , yapmış olmak.

O gün adam boyu karda tam 18 kilometre yol gidip gelmişim. Kim yapabilir bunu sevdiği için(deli biri). ben yaptım hem de İstanbul'un göbeğinde.

Hacer Sarıgül(GERÇEK YAŞADIĞIM BİR OLAY ANI DEMEK İSTEMEDİM)

En çok ta sen sevmiyorsun

Dibe vurmuştum gidecek kaçacak yerim yoktu. Uzaklaşmam gerekiyordu.

Fakat sorumluluklar beni engelliyordu ,kaç kere yapmak istedim ama Tanrıya karşı gelmek ve yavruma böyle bir miras bırakmak istemedim .

Ayrılmadan önce denedim bütün vücudum buz kesmişti kıpırdayamıyorum ama nefes alıyordum beynim aktif çalışıyordu fakat kalbim ise 30 ila 40 atıyor hatta hiç atmak istemiyordu.

Umursanmamak sevgisizlik aşağılanmak insan değildim onun gözünde sadece araçtım. Kullanıldığını aslında hiç sevilmediğini ve ilk günden beri aldatıldığını nankörlüğü vicdansızlığı bencilliğin egosantrizmini,..... o kadar çok ki ve bunlar birikti birikti birikti şu andaki duruma getirdi . Bekledim ama bir türlü gitmiyordum aradım.

-gelmen gerekiyor Eve

-neden

-hap içtim dedim

-delisin Allah belanı versin Beni rahatsız ediyorsun .Neden içtin ki

-Çünkü Beni kimse sevmiyor yaşamının bir anlamı yok

En çok da sen sevmiyorsun dedim

Hacer Sarıgül

DAHA NE OLSUN

Daha ne olsun

Bazı duygular hayallere ve sözlere sığmaz ne desen anlatamazsın anlamazlar zaten ruhundaki çırpınışlar, kim olduğun ne yaptığın hiç önemli değildir onlar takılmışlardır dış görünüşe kendilerine göre sana bir isim vermişlerdir. hasretlikle kıskançlıkla doludurlar Yapmadığın şeyleri yakıştırmışlardır. günahına girmişlerdir çiğ et yemişlerdir varsın bilen öyle bilsin
Sen kendinden emin misin Yüce yaratıcının ışığında mısın
O yolda ilerliyor musun yoldaşın sevgimi iyilik hep kalbinde mi
Hayata bazen küssen de yaşadıkların seni ürkütse de
olur olmaz terslikler Hepseni bulsa da sevenler hep terketsede sen yine ayakta mısın mücadelede misin daha ne olsun

Sana bahşedilen para pul değil devasız bir dert ise

Arada bir serzenişte bulunsan da sonrasında şükrediyor musun Her şeye rağmen Tanrı yı seviyor musun daha ne olsun

Ben de bir zerreyim Sev Beni Tanrım diyor musun Gün doğmadan ellerini açıp şükür edip dualar ediyor musun daha ne olsun

Hacer Sarıgül

yakamozdu gözlerim sonat

[kalın
]Ne zamandır ızdırabın kollarındayım sarmış çepeçevre kaçamıyorum
kaçmaya çalışsam da ahtapot kolları ile yakalıyor beni sıkıyor boğazımı
Vurduysa Kader Gam Hançerini sırtıma, ne Gökyüzü ne yeryüzü hepsi dar bana
kanlar Sızıyor her bir yaramdan
Umursamıyorum artık Vur bir daha vur diyorum istediğin benim al diyorum
bırak sevdiklerimi yaşasınlar feda ediyorum Cehennem zebanilerine teslim ettim kendimi Günahlarımı çekeceğim
onlarınkini de
Dante nin cehenneminde çığlık çığlığa yanarken ateşte mutlu olacağım sevdiklerim için
Bir duaydı Allah a O bilir O nu cennet için sevmediğimi .O yüzdendir çilem
Eyübün sabrını viran bir sevdada taşıyor bedenim
Korkum yok ecelden alsa da canımı tezelden korkum yok mahşerden
Yıllardır sensizliğin kıyametindeyim sonu olmayan bekleyişteyim
Yakamozdu gözlerim gün batımında gördüğün eski Halimden Eser yok soldular şimdi
arkandan dökülen gözyaşları karanlık sulara karıştı bulanık gözlerim sen gittiğinden beri
Aşkın çıkmazında ömrümün son virajındayım nereye dönsem hayalin karşımda
Yüreğim Harman Yeri yakılmış ekinleri senden kalan Hatıralar alev almış kül şimdi
Ben de yanayım hatıranla küllerim de savrulsun rüzgarla
Iodostan poyraza günbatımında bir akşam üstü.
Hacer Sarıgül

BUZ BURUN

Buz burun

Şehrin sokakları karanlık ve ısısızdı kar taneleri uçuşuyordu. Işık geldiği küçük pencerede bir kız çocuğu burnunu iyice cama dayamış kar tanelerini izliyordu. Çok geç olmuştu, annesi onu yatıralı1-2 saati geçmiş ama onu uyku tutmamıştı. Yine kabus görmekten korkuyordu.Hep aynı kabus en sevdiği güvendiği varlık annesini kaybediyordu her defasında hıçkırarak uyanıyordu annesi onu sarılarak ne olduğunu sorduğunda 'hiç" diyordu 'korktum" neden diyordu annesi gözlerinin derinine bakıp "işte hiç "diyor ona rüyayı hatırlamadığını söylüyordu.

Kar tanelerini izlerken küçük burnunu o kadar dayamıştı ki cama soğuktan kızarmıştı. Kapı açıldı annesi "hala uyumadın mı Cadı "diye sordu. "Uykum yok "dedi küçük kız. Annesi her zamanki gibi 'yanına uzanayım belki uykun gelir" dedi sevinçle "Peki "dedi sarıldı annesine sımsıkı. Annesi hep yaptığı gibi burnunu öptü ve "Aman Tanrım donmuşsun Sen Buzburun "dedi . Bir yıl geçmişti. Küçük Kız yine burnunu cama dayamış ve gözlerinden süzülen yaşlarla kar tanelerini izlerken annesini hatırladı. Önceleri buzburuna ne kadar kızdığını şimdi ise burda olsaydı, yanına uzanıp koca burnunu öpüp "Buzburun" demesini istiyordu.

Hacer Sarıgül

HİKAYE

Bulut'la Gül bahçesinin hikâyesine benziyor sevdamız.

o dünyanın türlü şehirlerine yağmur götürürken
gülbahçesi hasretinden solmuş ,talan olmuş
döndüğünde bulunduğu dikenli kuru bir dal gülden kalan.[ikiyanayasla]

Ağladı Bulut sevdiğine günlerce durmadı yağmur
sel oldu çağladı her yer viran oldu.

Elinde değil di bir bulutun Sevdası böyle olur sevdiğine dokunmak için :
sis olur sarar,yağmur olur kuru dallarını yeşertir, kar olur koklar , kırağı olur okşar.

Durakladı bulut bir an öyle bir iç çekti ki üfleyince kendini çok uzakta buldu.

Sen de bir nebze Buluta benzeseydin, sarsaydın, koklasaydın, korusaydın
tutsaydın bırakmasaydın elimi ,[alt_cizgi]korkunun ecelini yaşadın sen . Kibirli bir ego ve
heybet yetmez adam olmaya cesaret gerek bazen yaşamaya .

[/alt_cizgi]

Hacer Sarigül

Anlamasan da

Esti bizim için ayrılık rüzgarı içimdeki fırtınayı durduramıyorum . Çorak bir iklim ve diken ile sarılı kalbimi kurtaramıyorum aşkımdan.

Aşkın labirentinde çıkış arıyorum. Sende biten bende de bitseydi. Gittin kurtuldun ben kurtulamıyorum. Başım Bulanık bedenim isyanda . Sensiz kalmayı düşünmek bile beni perişan ediyor.

Sevmeni isterdim beni benim gibi. Çılgına dön isterdim, bensiz geçen her saniye. Seni kalbimde mahkum ettim müebbet. Kirpiklerim demir parmaklığın, gözyaşlarım gardiyan oldu.

Anlamasan da, şiirler yazıyorum yine aşkımıza dair. Eskileri önce okuyup sonra tek tek ağlayarak yakmıştım. Yine gözyaşlarıyla, anlamayan, dinlemeyen , sevmeyen birine yazmaya devam ediyorum.

Her fırsatta giden sonra yine gelen .Gelme artık., yüreğimi tekrar tekrar kanatma uunutmaya çabalarken seni.

Sevgiden olsa gerek, kızıyorum bazen alabildiğine sövüyorum yaptıkların için.

Sonra üzülp af diliyorum Tanrı dan "koru diyorum onu seviyorum "

Sen yine anlamasan da .

21 Mayıs 2014

Hacer Sarıgül

suçluyum

Sordum kendime neden diye? Cevabım yoktu. İsyanim kendimeydi. Bu hale gelişim karakterimdendi. Kötülüğe iyi niyetle yaklaşmak insanların alışık olduğu bir şey değildi. O yüzden hep yanıldılar hakkımda. Oysa olması gereken buydu, kötülükle karşılık verseydim onlardan ne farkım olurdu. Yüreğim sevgi dolu yanlış anlaşılması onların sığ düşünmesinden.

Yalnızlığım, her şeyden elimi ayağımı çekmem bundan.

Güçlüyüm o yüzden ayaktaım. Yenilgilerden çıkmak ve hep yeniden başlamak çok zordu. Bir kere kendilerine ne yaptıklarını sormadılar .

Suçlu aradıklarında benden iyisi yoktu. Onlardan değildim. İhanet, yalan dolan, dedikodu, art niyet, bencilik.

Bilmem. Onurlu yaşamaya çalışmak. Kalabalıkta tek başına. Büyük çam ormanında çınar ağacı olmak gibi.

Suçluyum ihanet etmedim

suçluyum katlandım

suçluyum yine de sevdim

suçluyum sevgisiz yaşadım

suçluyum sabrettim

suçluyum meyve verdim

suçluyum kadını

suçluyum idare edemedim

suçluyum bir türlü ölemedim

Hacer Sarigül

Canım Türkiyem

Canım Türkiyem memleketim benim güzel yurdum Eskiden Sevgi doluydu insanlar kötülük bu kadar ilerlememiş , bağnazlık sınırını aşmamıştı ,sağ sol kavgaları vardı. Bu işlerle alakamız yoktu ailecek Atatürk ve Ecevit Fotoğrafları bile asılıydı salonumuzda.

Doğduğum yer yüzünden önyargılara maruz kaldım hayatım boyunca onların beni ayırdığı gibi ben kimseyi ayırmadım. Aleviyim diye dışladılar beni , bilmeden kulaktan dolma Şeylerle infaz ettiler.

nemli olan Şu anda tarih tekerrür etmesin, Kardeş Kardeşi vurmasın, ayrımcılık olmasın, çok harika Şeyler yapabiliriz lkemde birlik olursak neler olmazki.

 yanımız denizle çevrili denizciliğe balıkçılığa fırsat versek, önce kirletmemeyi ğrensek. Madenlerimizi elden çıkarmamış olsak koşullarını iyileştirsek, en ücra köyümüze kadar yol su elektrik kanalizasyon götürmüş olsak, fabrikalar hastaneler okullar iş kolları asak tarıma ve çiftçiye hayvancılığa yeniden imkan tanısak. Bize emek vermiş tüm atalarımızı, Őehitlerimizi bağrımıza bassak, düşmanla dostu ayırsak, önce kendi halkımızı düşünsek severek birbirimizi farklılıklarımızla Güzel olmaz mı canım Türkiyem

Hacer Sarığl

SEVMEK

Ah ile geçen ömrümde rüzgarlar savurdu beni diyardan diyara.
Kimseden beklentim yoktu, söz verip tutmayanlar çoktu.
Keşke biraz daha sabrım kalmış olsa. Yaşadığım ızdırabı unutsam.
Yeniden gvenebilsem, izin verebilsem hayat yolculuğunda yalnızlığı
paylaşmak isteyene.

Sorun burada başlıyor. Sevda günü birlik olmuş. Aldatmak normal,
ayrılmak sıradan. Gidenin haberi yok kalandan.

Bu gerçek sevgi değil. Sevgi; kıyamamak, değer verip hissettirmek,
lafta değil hareket ve jestlerle, nezaketle, ortak dayanışmayla(biri yemek
yaparken diğerinin sofrayı hazırlaması v.b.) belli etmek.
Sevmek, incitmeden dokunmaktır.
Sevmek, ağladığın omuz, yaslandığın sırttır.
Sevmek, seni sen olduğundan değiştirmeden yaşayabilme sanatıdır.

Hacer Yitikşairhercai Sarıgl

Atmayın bez bebeğimi (çocuk gelinler olmasın)

Atmayın bez bebeğimi

Evlerinin sokağında arkadaşlarıyla saklambaç oynuyordu.

"Ebe ,sobe" sesleri yankılanıyordu sokakta.

Son model bir araba bahçe kapısının önünde durdu . İçinden bir adam ve iki kadın indiler Bahçeden içeriye girdiler.

Dakikalar sonra annesi onu ismiyle çağırđı

" Elifcan eve gel"

"Ama anne oynuyoruz "

"Buraya gel, dedim "

"Peki anne "

Bunlar , dilinden dökülen en son sözcükler oldu . İçeri girdi ,annesi ile babası kızım misafirlerin ellerini öp dediler öptü ve ne olduğunu anlamadığı bir konuşmaya tanık oldu .

"Verdik gitti . En yakın zamanda düğün ve Başlık parasını isteriz."Tokalaştı ve gittiler .

Ne oluyor der gibi ebeveynlerin yüzlerine baktı . Anlamışlar gibi evleniyorsun dediler bir şeyler söylemek istedi, daha 11 yaşındayım demek istedi ama o cümle bir türlü ağzından çıkmadı.

Odasına başı önde, gözü yaşlı gitti. Konuşamıyordu .Şok'ta idi, sanki boğazında bir düğüm kalbinde ise çocuksu heyecanını öldüren bir taş vardı.

Annesinin ona yaptığı bez bebeği kucağına aldı, anne karnı pozisyonunda bacaklarını çenesi ne kadar dayayıp uyuya kaldı.

Uyandığında rüya olabilir miydi diye düşündü.

Salona geçti ,annesinin çeyiz sandığına bir şeyler koyduğunu görünce, olduğu yere çöktü.

Bez Bebek elinden düştü Hemen alıp sarıldı ,ağlayarak tekrar odasına gitti

Bir ay böyle hiç yemeden ,içmeden odasında geçti, kucağında bez bebeği ile.

Malum araba yeniden geldi vesandık arabaya taşındı.

Gelinliği giydirildi Akşama düğünü olacaktı.

Sokak düğününde yanında babası yaşında bir adam vardı.

Pala bıyıklı, tıknaz ve kısa boyluydu , imam nikahlı kocası.

Sabahleyin yaşlı kadınlar odaya girdiler. Damat keyifliydi , geline baktılar , yatak kan içindeydi.

Gelin sapsarı kesilmiş , elinde bez bebeği ile öylece boşluğa bakıyordu.

Kadınlar feryat edip koştular, bebeği alıp attılar. Kızı silkelediler. Gözlerini açmaya çalışan küçük gelin, son bir gayretle şu sözleri söyledi:

"atmayın bez bebeğimi "

Bu , onun dünyaya hala çocuk olduğunu anlattığı son sözleriydi.

27 Mayıs 2018

Hacer Sarıgöl

ORMANIN SIRRI

[italik]

Bir ülke düşünün kaf dağının ardında her yanından Dereler çaylar akıyor çepeçevre Ormanla kaplı mis gibi kokuyor bağı bahçesi tarlası Yolları evleri her yer mis gibi. Bu güzel ülkenin iyi mi kötü mü Doğru mu yalancı mı olduğu belli olmayan bir Kralı varmış halkın bir kısmı onu çok severken bir kısmı da çekiniyormuş Çünkü ne yapacağı belli belirsizmiş tutarsız davranışları varmış .

Bir gün Kral Soyтары ve Veziri çağırılmış ve şöyle demiş ;

söyleyeceklerimi bütün halka ilan edin herkes söyleyeceğim her şeye uysun ,uymayanlar cezalandırılacak hapis yatacaklar gerekirse idam edilecekler .

Buyurun demişler haşmetlim konu nedir emriniz nedir?

Kral anlatmış şehrin ortasından geçen Akarsu'nun çevresi tamamen duvarla kaplanacak bir nöbetçi dikilecek ve oraya hiç kimse giremeyecek kuş bile uçmayacak Şimdi bunu insanlara duyurun işinizin başına .

Soyтары ve Vezir duyuruyu hazırlamışlar Bir de davul almışlar çıkmışla şehir Meydanı'na .

Duyduk duymadık demeyin Peynir ekmek yemeyin kralımız Emir buyurdu Bundan Böyle şehrin ortasındaki dereye ve oradaki parka hiç kimse girmeyecek etrafına duvar örülecek Kimse o duvarı yıkmaya çalışmayacak yoksa ömrü hapiste geçer ve kellesi gider demişler .

Ustalar tutulmuş duvarlar örülmüş kapısına da Korumalar yerleştirilmiş

Kral her gece o kapıdan geçip ormanın derinliklerine gidiyormuş ve sabaha karşı güneş doğmadan da oradan çıkıyormuş .

herkesi bir merak sarmış ne yapıyor orada diye .
Tabii Soyтары ile vezirde meraklılardan ikisi.

Krala sormuşlar kralımız her gece oraya neden gidersiniz başınıza bir iş gelmesin demişler.

Kral sinirlenmiş Ne iş gelecekmış demiş kapıda Korumalar var siz ne güne duruyorsunuz ya ,Bana bir şey olmaz merak etmeyin demiş .

Merak bu insanı çıldırtır kapıdaki korumalara para vermişler Kese kese altınlar vermişler ve söz almışlar geceleyin kraldan sonra onlar girecek içeriye .

Heyecanla bir çalının arkasında beklemeye başlamışlar Gün batımını Güneş batar batmaz Kral görünmüş kapıdan geçmiş ve dümdüz ilerlemiş Bunlar da arkasından çalılardan arasından usul usul Ses çıkarmadan ayakkabılar ellerinde yürümüşler yürümüşler ve Kral akarsuyu kenarına gelmiş gördükleri karşısında vezirle soyтарыın ağzı açık kalmış. Çünkü burası Burası çok mükemmelmiş .akarsuyun ortasında bir adacık var adacığın ortasında türlü renklerde dev bir çiçek her tarafta Uçan peri kızları Geyikler türlü türlü hayvanlar varmış Kral adaya çıkmak için suyun içine girmiş su çok derin değilmiş diz boyuymuş. Gitmiş Çiçeğin içerisine uzanmış Peri Kızları yanına gelmişler sazlar çalınmış şarkılar söylenmiş sofralar kurulmuş sabaha karşı Çiçeğin özünden bir parça alınarak krala verilmiş Kral bunu içmiş ve sonra birdenbire kralın etrafında masmavi bir görüntü oluşur aurası değişmiş

Bu iksir nedir diye onu merak etmişler kraldan önce oradan çıkmışlar.

Lakin Kral peri kızları takip edildiğini söylemişler sabah saraya gider gitmez hemen Soyтары ile veziri çağırılmış kralın anladığını düşünerek çok korkmuşlar.

Buyurun kralımız Efendimiz demişler Ben size demedim mi hapse girersiniz kelleniz gider Neden beni takip ettiniz demiş

onlarda merak ettik Efendimiz demişler her geçen gün daha bir güçlü görünüyordunuz ve daha genç mutlu ve her gece de oraya gidiyordunuz Bu da bizi merak ettirdi demişler.

Peki demiş Kral anlatayım ben çok hastayım ve benim Şifa da sadece O gördüğünüz dev bitki bu bitkinin olduğu

verde Periler kralının ülkesine denk geliyor anlaşma yaptık onunla o beni iyileştirecek bitkinin özünü Ben de onun ülkesini ördüğümüz duvarla ve korumalarla koruyacağım Şimdi her şeyi öğrendiniz bir daha bu işin içine karışmayın demiş

Ondan sonra kralımız çok yaşa demişler Ve Ama bu bitkiden Nasıl içeceğiz diye bu sefer de düşünmeye başlamışlar hem gençlik veriyor hem sağlık veriyor

Periler Kralı bunların bu kötü düşüncelerini hissetmiş ve krala söylemiş Kral Artık tek çözümün onlardan kurtulmak olduğunu anlamış onları uzak bir ülkeye göndermeye karar vermiş ondan sonra orada da kafalarını vurdurtmuş ve onlardan Kurtulmuş .

İDerken iki Kral kafa kafaya verip konuşmuşlar Periler Kralı demiş ki bundan sonra siz oraya gelmeyin Herkes merak ediyor başkaları da çıkacaktır demiş Akşamları Biz getiririz oradaki özü siz bizi korumaya devam edin demiş Ve bunda anlaşmışlar

Kral Birkaç zaman sonra iyileşmiş eski gücüne kavuşmuş Periler Ülkesi o yaşadığı sürece korunmaya devam etmiş öldükten sonra ise artık hiç kimse Orada öyle bir şey olduğunu Hatırlamıyor Muş

Çünkü ormanın derinliklerinde kalmış her taraf tamamen ağaçlarla kaplanmış e oradaki o ülke unutulmuş o Nehir unutulmuş o küçük adacık unutulmuş.

Kim bilir belki İçinizden biri büyüyünce arkeolog olur ve bu kayıp Bitki ile ülkeyi bulur..

Hacer Sarıgül

Bahattin Karakoç

Televizyonum yok. Haberleri arasına internet üzerinden karıştırıyorum.
Dün akşam üstü birkaç gündür haberlere bakmadığımı hatırladım .

Bakayım dedim ve Bahattin Karakoç vefat etti bir anda hem üzüldüm hem bir şeyler aklımdan geçti.

Bir sitede şiir yazıyordum, erkek kardeşim de dediki

Abla benim şiirim de yayınlanır mı acaba orada?

Göndereyim dedim

Onun adıyla yolladım, yayınladılar sağ olsunlar .

Sonra şöyle bir yorum geldi.

"Ne oluyor ya yoksa yeni bir Karakoç Kardeşler'den kardeş grubu daha mı geliyor aramıza"

böyle bir cümle geçmişti o aklıma geldi işte ne bileyim ben

Allah rahmet eylesin inşallah çok güzel bir yere gitmiştir .

Hacer Sarigül[ikiyanayasla]

Sonuçsuz söylem

Değeri yok artık hiçbir şeyin , değeri yok .

Değerli olan her şeyim gitti .Ne malım var ne mülküm ne de sağlıklı bir hayatım. Derler ya; bir kedim bile yok

Bir ben varım dünyada bende olmayan . Bir de minik ördeğim , öyle diyorum küçük kızıma . Ördekleri çok sevdiğinden. Kaç tane besledik hatırlamıyorum.

Bu aralar dipsiz bir kuyuya düşmüş gibiyim , ne çıkabiliyorum ne de dibini bulabiliyorum.

Tanrı, beni unuttu mu acaba?

Allah mı desem ,Tanrı deyince kızıyorlar . Oysa ki, Eski Türkler Tengri derlerdi . Herşey ne çabuk unutuluyor ve unutulduğu ile de kalıyor.

Zor bir zamandan geçiyor hem ülkem hem de ben .

Fakat , kimsenin aldıracağı yok . Bakıyorum herkes hayatına öyle devam ediyor.

Alım gücünün çok düştüğü, insanların yarı aç yarı tok gezdiği, fakirleşmenin arttığı keşmekeşin içinde yaşam sürüp gidiyor.

Herkes halinden memnun gibi.

Görmüyorlar galiba ya da göremiyorlar .

Ne korkunç bir şey görememek.

RAM olmak böyle bir şey herhalde.

Bilemiyorum iyi mi kötü mü?

Onu da bilemiyorum, sonuçsuz bir söylem içindeyim.

Hacer Sarıgül

Ram olmak: boyun eğmek

SYN LTNDKLR (suyun altındakiler)

SYN LTNDKLR

Yazan: Hacer SARIGÜL

1. Bölüm Bir ceset olabilir mi?

Ben diğer insanlar gibi değildim. Herkes sabahleyin bir telaş içinde kimi işine gidiyor kimi okuluna gidiyor Ben de gidiyordum okula ama bu kadar telaş etmiyordum .

Çünkü benim kafam başka yerlerdeydi. Gizemli doğaüstü bir şey yaşamak istiyordum, hayatımı önemli kılan bir şey. Çünkü bana göre bu dünyaya gelmemizin bir anlamı olmalıydı öyle sadece işe git okula git olmamalıydı Herkesin bir görevi olmalıydı o görevi yerine getirmesi gerekiyordu diye düşünüyordum 16 yaşındaydım ama böyle düşünüyordum . Birisine anlattığım zaman da bana deliymişim gibi bakıyorlardı.

Ben de o yüzden kendi kendime Gizem turları yapıyordum nehir kenarına, tepelere bulabildiğim her yere yürüyerek gitmeye çalışıyordum. Değişik şeylerle karşılaşıyordum ,annem , babam kardeşlerim de dahil hiç kimse anlattıklarına inanmıyordu.

Bu sır , ama söylemem gerekiyor galiba. En çok da geceleri uydudan dünyayı seyretmeyi seviyordum. Nasıl mı? internette giriyordum. Tabii bu gizli bir şeydi bütün ülkeleri tek tek geziyordum oradaki görebileceğim gizemli şeyleri, eğer param olursa nereye gidebileceğimi nerelere gitmem gerektiğini tek tek not alıyordum.

Bu sabah içimde çok heyecan vardı bir şey olacağına eminim Ama ne olacağını bilmiyordum okula gitmek istemedim her zaman ki nehir kenarında yürümeye başladım. Birden nehrin içinde beyaz bir şey gördüm sanki bir şey sarmalanmış beyaz bir beze. Bir ceset olabilir mi? Onu kıyıya çekmeliydim.

2.bölüm AMAN TANRIM

Uzun bir ağaç dalı buldum.

Beyaz beze sarılı olan nesneyi yavaş yavaş kendime doğru çekmeye başladım. Çektikçe şekillenmeye başladı, kesinlikle bir insan diye düşündüm.

155 aramaya karar verdim daha fazla çekmedim .

155'i telefonu çevirdim polis memurunun sorduğu sorulara cevap verdim. Hemen ekip geldi ve aynı sorular soruldu.

Tekrar anlattım yürürken tesadüf eseri suyun içindeki gördüğüm beyaz şeyin ne olduğunu merak ettiğimi bir ağaç dalı bularak biraz çekmeye başlayınca, korktuğumu ve aradığımı söyledim.

Polis önce sudaki şeye baktı. Kendi kendine bir şeyler söylediler sonra tamam dediler ve bir ekip daha çağırdılar Ben iyice meraklanmıştım. Bize Adresini ver sen evine git dediler.

Gitmesem olmaz mı diye karşılık verince Hayır dediler sen evine git. Bu özel timin işi dediler.

Özel tim ile Sudaki şeyin ne alakası var diye düşünmeye başladım.

Tamam deyip oradan uzaklaştım ama eve gidip dürbünü aldım ve polislerin olduğu yerin karşısındaki sokakta kuytuya yerleştim. Beklemeye başladım Gerçekten de özel timden gelmişlerdi dürbünü çıkarttığımda tam ayar yaparken bir anda enseme bir şaplak patladı. Bağırمام ve polislerin beni görmesi bir oldu. Şaplağı patlatan annemdi. Tabii Annem beni kulağımdan çekip götürürken polis müdahale etmedi iyi oldu diye düşündüler sanırım.

Ertesi gün gazetelerde şöyle bir haber vardı "suda ceset sanılan beyaz şey patiskaya sarılı bidon çıktı.

3. Bölüm YENİ HAYAT

Ertesi günden sonra her gün o kıyıya gitmeye başladım öyle amaçsızca saatlerce orada oturuyordum.

Su ile konuşuyordum. Görenler ne yapıyorsun diye sorduklarında hiç kendi kendime konuşuyorum diyordum.

Yağmurlu Bir Gündü Yine aynı yerde oturmuş su ile konuşmaya başlamıştım elimi suyun içi sarkmıştım. Önce bir gök gürültüsünü duydum sonra nehrin uzak larından bir sis tabakası gelmeye başladı.

Öyle hızlı ilerliyordu ki nasıl olur diye düşünürken bir anda kendimi suda buldum çekiyordu bir şey beni çekiyordu bağıriyordum Ama kimse duymuyordu Sisin içinde kayboldum. Aynı anda nehrin dibine doğru gittiğimi fark ettim bağıriyordum ama ağzımdan su girmiyordu. Gözümü açtım korkuyla başımın etrafında kocaman bir baloncuk vardı . Şaşkındım, kimin beni çektiğine baktım. Gördüğüm metalden bir koldu.

Diplere doğru baktıkça bir şehrin üstüne olduğumu gördüm. İnanılmazdı acaba Atlantis mi diye düşündüm yoksa Lemurya mı? Hiçbir şeyin önemi yok da artık o kadar mutluydum ki istediğim olmuştu hep böyle gizemli bir şey yaşamak istemiştım kimsenin bilmediği görmediği anlamadığı bir şeyi yaşayabilmek istemiştım ve işte şu an o andı.

Çok güzel bir güneş parlıyordu yükselen binaların üstünden Ama burası su altı Krallığı bence. Buradaki insanlar da bizim gibi yürüyorlardı suyun altında Biz üstünde onlar altında yürüyorlardı çok ilginçti inanılmazdı hepsinin kafasında bir baloncuk ve suyun altında yürüyorlardı.

4. BölümTANIŞMA

Kraliyet Sarayı olduğunu düşündüğüm saf kristalden yapılmış bir saray. O kadar muhteşem ki anlatılması çok zor bir güzellikte. Merdivenleri kristalden trabzanları altından Gök kubbesi dediğimiz bir kısmında saf altından bir piramit vardı güneşin parıltısı ile beraber oda parlıyordu çok güzeldi. Merdivenler belki bin basamaklı uçsuz bucaksız bir merdiven tepesinde 10 15 tane muhafızın olduğu bir kapı saf altından yapılmış ardına kadar açıldı ve muhteşem bir ikili gelmeye başladı kral ve kraliçe.

El ele tutuşmuş mavi İpek pelerinli ben ipek diyorum belki başka bir kumaş bilemiyorum. Bembeyaz içini göstermeyen ama şeffaf uzun bir kıyafet içinde kraliçenin saçları siyah yere kadar . Kral ise beyaz dalgalı saçlı ve omuzlarından aşağıya düşmüş , elinde kocaman bir asa sanırım akik ten kırmızı renk , ağzım açık kalmış olsa gerek ki nefes alamadım bir an.

O merdivenleri tek tek inerek yanıma geldiler. Ben tutsak değildim elim kolum bağlı değildi. Reverans yaptılar ve dilimde konuşmaya başladılar. Hoşgeldin Hezal . Şaşkındım adımı biliyorlardı ben size söylemiştim ama adım Hezal. Söylemediğin bir şey daha vardı Ben erkek değilim. Herkes beni erkek zannetti ama ben kızım. Teşekkür ederim diyerek Ben de Reverans yaptım. Kral elimden tuttu gel kızım dedi. Sana bütün Krallığı gezdireceğim. Ondan sonra da sana söyleyeceklerimiz var dedi.
Devam edecek.
Hacer Sarıgül

SYN LTNDKLR (suyun altındakiler) DEVAMI

5-DÖNMEK İSTEMİYORUM

Kral elimden tuttu ve bütün ülkeyi bana gezdirdi şaheserdi, inanılmazdı. Bütün evler kristalden yapılı benim ülkemdeki gibi gecekondular falanyoktu . Herkes eşit şartlarda yaşıyordu.

En önemli işleri denizin içindeki doğayı düzenlemek, balıkları kurtarmak. Balıkçıların yakaladığı nesli tükenmekte olan hayvanları kurtarmak Balinalar gibi.

Bir de oradaki bitkilerden kendilerine yiyecek hazırlamak.

Çok güzel bir müzikleri vardı . Lir ve org kullanıyorlardı.

Müziğin tınısında insanı dinlendiren bir sesi sahipti. Sadece müzik konuşma yoktu. Şarkı söylemiyorlardı, dinliyorlardı.

Diğer bir görevleri de denizdeki çöpleri toplamaktı. Meğer ne çok zarar veriyor muşuz denizdeki yaşayanlara görmeden anlayamıyor insan.

Hastanesi'ne götürdü beni Kral ve oradaki hastaları gösterdi. Hepsi insanların makinelerinden dolayı hasar görmüş yaralıları. Kimisi de ölmek üzereydi.

Bunları görünce insanlığımdan utandım kendimden utandım bir şey yapamadığımı dan utandım.

Gözyaşlarımı gören Kral Tamam dedi gel şimdi beraber yemek yiyelim . Sen çok yoruldu ve üzüldün. Sofrayı tarif etmem imkansız . Uzun uzadıya bir kristal masa ve bütün şehir halkı oradaydı. Herkes aynı yemeği yiyordu. Yosun çorbası. Önce nasıl içeceğim acaba diye düşünürken doyamadım tadına.

Yemekten sonra ,Kral beni yanına oturttu. İşte Hezal her şeyi gördün yaşantımızı ve neler çektiğimizi de gördün. Senin dünyadaki görevin insanlara yavaş yavaş bize yaptıklarını anlatmak . Ama kendine zarar vermeden yapmalısın.

6-SON BÖLÜM

Kral şimdi gidebilirsin dedi burada kalamaz mıyım diye sordum .

Kalamazsın buradaki hayata uyum sağlaman çok zor özellikle senin yaşındaki biri için. Aileni unutma onlar seni arıyor şu anda.

İstemedim peki dedim .

Kral ,şimdi kapa gözlerini dedi. Gözlerimi kapadım Kral bilmediğim bir dilde bazı kelimeler sıraladı sonra da şimdi aç gözlerini dedi.

Gözlerimi açtığımda yatağımdaydım.

Not: Okyanus bilimci olunca yazacağım yeniden görüşürüz o zaman okuduğunuz için teşekkür ederim.

Hikaye izinsiz alıntı ,türetme ve basım yapılamaz tüm hakları Hacer Sarıgül e .